

1 KONINGEN

17-18

Elia's geloof, Gods voorziening en de confrontatie met de Baälprofeten op de Karmel.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/1-koningen/17-18

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Elia kondigt de droogte aan	3 min	4
2	God onderhoudt Elia bij de beek Krith	3 min	6
3	Elia bij de weduwe van Zarfath	3 min	7
4	God vermenigvuldigt het meel en de olie	3 min	10
5	Jezus over de weduwe en geloof bij heidenen	6 min	11
6	De zoon van de weduwe sterft	2 min	14
7	De ziel van het kind keert terug	2 min	15
8	Elia's uitzonderlijke wonderen	2 min	16
9	Groot geloof en dagelijks brood	2 min	17
10	Obadja beschermt Gods profeten	3 min	19
11	Obadja ontmoet de gezochte Elia	4 min	21
12	Elia confronteert Achab met zijn schuld	2 min	22
13	Israël moet kiezen tussen God en Baäl	3 min	24
14	Baäl antwoordt zijn profeten niet	3 min	26

15	God antwoordt met vuur op Elia's offer	3 min	28
16	Elia's zekerheid dat God zal antwoorden	4 min	31
17	Gebedsverhoring tijdens de overstroming	5 min	32
18	Veel wonderen, maar geen blijvende bekering	2 min	35
19	Elia blijft bidden om regen	3 min	36
20	Elia rent door Gods kracht de paarden voorbij	2 min	38
21	Gods kracht voor zware beproevingen	3 min	40
22	Gods genade bij het verlies van mijn vrouw	3 min	41
23	Dagelijks op God vertrouwen zoals Elia	3 min	42
	Om verder te lezen		44

1

Elia kondigt de droogte aan

Laten we kijken naar 1 Koningen hoofdstuk 17. Vanaf dit punt tot aan het einde van 1 Koningen gaan we kijken naar het leven van de profeet Elia. God heeft een aantal profeten gezonden. We hebben al over verschillende van hen gelezen. Er is Jehu, er is Hanani, en er zijn anderen die de koningen van het noordelijke rijk hebben terechtgewezen. Er zijn ook profeten in het zuiden.

Elia en zijn opvolger Elisa worden blijkbaar als de belangrijkste beschouwd, want de schrijver heeft enorm veel tijd besteed aan hun bediening. De andere profeten over wie we hebben gelezen, hebben we vooral alleen gezien bij hun confrontaties met de koningen. Al was er die gebeurtenis in hoofdstuk 13, waarbij de naamloze profeet uit Juda Jerobeam tegemoet trad en later bij de oudere profeet ging eten. Dat korte voorval werd wel verteld. Maar tot nu toe hebben we nooit echt aandacht gehad voor het privéleven van een van de profeten, of een uitgebreide beschrijving van hun activiteiten gekregen.

Elia komt eerst, en hij wordt door Joden als de voornaamste van de profeten beschouwd, hoewel hij niet tot de schrijvende profeten behoort. De schrijvende profeten zijn degenen die boeken voor ons hebben nagelaten, zoals Jesaja en Jeremia en Ezechiël en de kleine profeten. Maar er waren heel belangrijke profeten die niet schreven. Elia was misschien wel de belangrijkste van hen, hoewel ook Elisa voor die plaats in aanmerking zou komen.

Elia verschijnt zomaar ineens. We weten niets over zijn achtergrond. We weten dat hij uit Gilead komt, aan de oostkant van de Jordaan, maar veel meer weten we niet. Hij is een Tisbiet. Het is niet eens met zekerheid bekend of dat naar zijn familie of naar zijn plaats van herkomst verwijst. Maar er staat:

En Elia, de Tisbiet, uit de inwoners van Gilead, zei tegen Achab:
Zo waar de HEERE, de God van Israël, leeft, voor Wiens
aangezicht ik sta, er zal deze jaren geen dauw of regen komen,
behalve op mijn woord!

1 KONINGEN 17:1

We weten niet of hij een afspraak had gemaakt om Achab hierover te spreken, of dat hij hem gewoon ergens in het openbaar aantrof. Maar Elia was een volkomen onbekend persoon. Wat hij beweerde, moet dus heel buitenissig hebben geklonken: dat er geen regen of dauw zou zijn totdat hij het zei. Hij maakt er bijna aanspraak op de bevoegdheden van God Zelf te hebben. In zekere zin had hij die ook, want hij was Gods woordvoerder. God had hem met deze boodschap gezonden. Niet alleen Gods woord, maar ook Elia's woord zou de regen of de dauw moeten brengen. Als Elia tijdens de droogte werd gedood, zou er dus nooit meer regen komen, want er zou geen regen of dauw meer zijn totdat hij het zei. Je zou dus denken dat hij onkwetsbaar zou zijn. Toch moest hij vluchten voor zijn leven.

Er staat:

2

God onderhoudt Elia bij de beek Krith

Daarna kwam het woord van de HEERE tot hem: Ga weg vanhier, keer u naar het oosten en verberg u bij de beek Krith, die aan de overzijde van de Jordaan stroomt. En het zal gebeuren dat u uit de beek zult drinken. Verder heb Ik de raven geboden om u daar te onderhouden. Hij ging dan op weg en deed overeenkomstig het woord van de HEERE. Hij ging wonen bij de beek Krith, die aan de overzijde van de Jordaan stroomt. En de raven brachten hem 's morgens brood en vlees en 's avonds brood en vlees, en hij dronk uit de beek. En het gebeurde na verloop van vele dagen dat de beek uitdroogde, want er was geen regen in het land gevallen.

1 KONINGEN 17:2-7

Elia kondigde aan dat er een hongersnood zou komen en geen regen zou vallen. Er zou een droogte zijn. Hij kon bij deze beek blijven totdat de droogte zo ernstig werd dat de beek opdroogde. Het was gewoon een van de kleine stroompjes die in de Jordaan uitkwamen. De Jordaan zou natuurlijk niet opdrogen. Daarvoor was het een te grote rivier. Het waterpeil zou waarschijnlijk flink dalen, maar sommige van die beken die erin uitmondden, voerden waarschijnlijk grotendeels afstromend regenwater af. Toen er lange tijd geen regen viel, verdween de beek.

Dat de raven hem voedsel brachten, is iets interessants, deels omdat raven onreine dieren waren. Er waren reine en onreine vogels, net zoals er reine en onreine dieren waren. Raven behoorden tot de onreine vogels. Als duiven of tortelduiven hem voedsel hadden gebracht, zou dat minder verrassend zijn geweest, al zou het nog steeds behoorlijk verrassend zijn. Maar een duif had bijvoorbeeld een olijftakje naar de ark teruggebracht. We weten dat duiven dingen kunnen bezorgen. Duiven worden al heel

lang gebruikt om berichten te bezorgen. God had duiven hem voedsel kunnen laten brengen, en dat zou een rein dier zijn geweest. Maar in plaats daarvan waren het de wilde, onreine raven die hem voedsel brachten, en hij at het op.

Joden die zich heel strikt aan hun Joodse koosjere voedingsvoorschriften houden, zouden niets willen eten wat een raaf had gebracht, omdat het met een onrein dier in aanraking was geweest. Maar hoewel Elia een geestelijk man was, was hij blijkbaar niet bijzonder godsdienstig als het om die dingen ging. Dus gebruikte God raven om hem voedsel te brengen.

Waar haalden de raven het voedsel vandaan? Het is niet alsof je een valk hebt die eropuit kan gaan en een konijn of een eekhoorn voor je kan vangen die je kunt eten. Raven jagen niet op die manier, maar ze stelen misschien wel. Raven stelen inderdaad dingen. We moeten, denk ik, aannemen dat de raven heel goed brood en andere etenswaren voor mensen uit huizen kunnen hebben weggehaald.

Misschien vlogen ze door de ramen naar binnen, haalden ze het voedsel op en brachten ze het naar Elia. Hoe dan ook, we zien dat Elia tijdens die hongersnood niet onder de mensen kon komen, omdat hij zich schuilhield. Waarschijnlijk zat hij in de struiken bij de beek, zodat de koning hem niet te pakken kon krijgen. Hij kon er niet op uit om te werken en voedsel bij elkaar te scharrelen. Maar God voorzag in zijn behoeften door wilde dieren voedsel bij hem te laten bezorgen. En we zullen zien dat God ook op een andere manier op wonderbaarlijke wijze in zijn behoeften zal voorzien. Nu de beek is opgedroogd, moet hij een andere verblijfplaats zoeken.

3

Elia bij de weduwe van Zarfath

Toen kwam het woord van de HEERE tot hem: Sta op, ga naar Zarfath, dat aan Sidon toebehoort, en woon daar. Zie, Ik heb daar een weduwvrouw geboden om u te onderhouden.

1 KONINGEN 17:8-9

Sidon is waar Izebel vandaan kwam. Zij was de prinses van Sidon. Haar vader was de koning. En hier zegt God tegen Elia, die eigenlijk op de vlucht is voor Achab en Izebel, dat hij moet vluchten naar het gebied waar Izebel vandaan komt, waar haar vader de koning was. Je zou denken dat hij daarmee gevaarlijk gebied binnengaat. Maar God zou op bovennatuurlijke wijze in zijn behoeften voorzien en hem daar verbergen. Hij zegt:

Kijk, Ik heb daar een weduwe opgedragen om voor je te zorgen.

Of God al tot deze weduwe had gesproken, of eenvoudig bedoelt: 'Ik heb een weduwe op het oog die Ik deze taak heb toegewezen; ze weet het alleen nog niet', is niet duidelijk.

Vervolgens stond hij op en ging naar Zarfath. Toen hij bij de ingang van de stad kwam, zie, daar was een vrouw, een weduwe, hout aan het sprokkelen. Hij riep tot haar en zei: Haal toch een beetje water voor mij in deze kruik, zodat ik kan drinken. Toen zij op weg ging om het te halen, riep hij haar na en zei: Breng toch ook een stuk brood voor mij mee.

1 KONINGEN 17:10-11

Toen zei ze:

Maar zij zei: Zo waar de HEERE, uw God, leeft! Ik heb geen broodkoek meer, behalve een handvol meel in de pot en een beetje olie in de kruik! En zie, ik ben een paar stukken hout aan het sprokkelen. Zodra ik thuis kom, ga ik het voor mij en voor mijn zoon klaarmaken. Daarna zullen we het opeten en sterven.

1 KONINGEN 17:12

Kijk, ze was een heidense vrouw, maar ze wist dat hij een Jood was.

Er was hongersnood, en zij was een weduwe. Weduwen hebben het zelfs in de beste tijden al moeilijk, en tijdens een hongersnood nog meer. Een weduwe kan bedelen, maar in tijden van hongersnood zijn er niet veel mensen die iets geven. En zo was ze aan het einde van haar voorraad gekomen en had ze nog maar genoeg voor één stukje brood. Dat wilde ze aan haar zoon en zichzelf geven. En ze dachten dat ze daarna gewoon zouden wegwijnen, omdat er niets meer te eten was.

Maar Elia zei tegen haar: Wees niet bevreesd! Ga, doe overeenkomstig uw woord, maar maak er eerst voor mij een kleine koek van en breng die bij mij. Maak daarna voor u en voor uw zoon iets klaar. Want zo zegt de HEERE, de God van Israël: Het meel in de pot zal niet opraken en in de kruik zal het aan olie niet ontbreken tot op de dag dat de HEERE regen op de aardbodem geven zal.

1 KONINGEN 17:13-14

Zij ging en deed overeenkomstig het woord van Elia. Zo at zij, en hij, en haar gezin, vele dagen.

1 KONINGEN 17:15

Blijkbaar verbleef hij dus ook bij haar in huis.

Het meel in de pot raakte niet op en in de kruik ontbrak het niet aan olie, overeenkomstig het woord van de HEERE, dat Hij door de dienst van Elia gesproken had.

1 KONINGEN 17:16

4

God vermenigvuldigt het meel en de olie

God kan op wonderbaarlijke manieren in de behoeften van Zijn volk voorzien. Hij kan wilde dieren voedsel naar hen laten brengen, of een heidense vrouw die niets heeft. Een vrouw die voor zichzelf niets had, werd de voornaamste bron van levensonderhoud voor Gods man.

Het zou moeilijk zijn om liefdadigheid te aanvaarden van iemand die zo behoeftig was als deze vrouw, en te zeggen: 'Ik weet dat je gaat sterven, en ik neem je gewoon je laatste voedsel uit handen, maar vertrouw me hierin: geef mij het voedsel en je zult niet sterven.'

Misschien had ze het gevoel dat ze niet veel te verliezen had. Ze kon het net zo goed toch maar doen, want wat stelt één maaltijd meer nu voor? Daar zou ze het niet zoveel langer mee uithouden. Of misschien had ze werkelijk geloof. Ik denk dat we er beter van kunnen uitgaan dat ze op het woord van de HEERE vertrouwde en zei: 'Ik zal je daarin vertrouwen. Als ik jou eten geef voordat ik mijn zoon en mezelf te eten geef, dan zal God tijdens deze hele hongersnood in mijn behoeften voorzien.'

Die hongersnood duurde waarschijnlijk nog zo'n drie jaar. In totaal duurde hij drieënhalf jaar. We weten niet hoelang hij bij de beek zat voordat die opdroogde, maar waarschijnlijk was dat maar een paar maanden. Hij had dus waarschijnlijk nog ongeveer drie jaar of langer hongersnood voor de boeg. En in die tijd was er blijkbaar elke ochtend, wanneer ze naar de meelpot ging om brood te maken, weer meer meel. Waar kwam dat vandaan? Van God. Het was niet iets waar mensen voor zorgden of waar zij voor zorgde. Het was Gods voorziening voor haar.

En zo was het net als toen Jezus broden en vissen vermenigvuldigde. Het is een vermenigvuldiging van voedsel, en dat is een wonder. Toen Jezus zulke dingen deed, deed Hij min of meer hetzelfde soort wonder als Elia hier deed. Later deed Elisa iets soortgelijks toen de zonen van de profeten niet genoeg voedsel hadden voor hen allemaal, voor de hele groep. Ze gingen gewoon zitten om te eten en maakten klaar wat ze hadden. Uiteindelijk was er genoeg voor iedereen, meer dan er van nature zou zijn geweest. Dus de vermenigvuldiging van voedsel is iets wat God in het Oude

Testament door Elia en Elisa deed. En Jezus deed dat natuurlijk ook. Maar het bijzondere aan de wonderen van Jezus is dat de meeste ervan een soort precedent in het Oude Testament hebben. Jezus zei:

Als Ik niet de werken van Mijn Vader doe, geloof Mij dan niet,

JOHANNES 10:37

Met andere woorden, als Ik niet hetzelfde soort werken doe waarvan jullie weten dat God ze doet. En hoe zou je weten wat voor werken Hij doet? Hij had die ook al in het Oude Testament gedaan. Jezus zegt: Ik doe dezelfde werken die Mijn Vader altijd heeft gedaan. En dus zijn Zijn wonderen, hoewel ze niet identiek zijn, in principe vergelijkbaar met wonderen die God eerder had gedaan, waaronder de vermenigvuldiging van voedsel.

5

Jezus over de weduwe en geloof bij heidenen

Elia is degene door wie dit voor deze vrouw gebeurde. Jezus verwees naar deze vrouw. Hij noemde haar geloof niet specifiek, maar ik denk dat haar geloof in Zijn uitspraak besloten ligt. In Lukas hoofdstuk 4, toen Jezus in Zijn eigen woonplaats predikte, in de synagoge van Nazareth, zei Hij dat de mensen van Nazareth waarschijnlijk zouden aannemen dat Hij onder hen enkele van dezelfde wonderen zou doen die Hij in Kapernaüm en op andere plaatsen had gedaan. Omdat Nazareth Zijn eigen woonplaats was, zou Hij ook thuis voor Zijn burens en Zijn vrienden moeten laten zien wat Hij kon, als Hij dat deed voor mensen buiten Zijn woonplaats.

En Hij zei:

Maar Hij zei tegen hen: U zult Mij ongetwijfeld dit spreekwoord voorhouden: Dokter, genees uzelf; alles waarvan wij gehoord hebben dat het in Kapernaüm gebeurd is, doe dat ook hier in Uw vaderstad.

LUKAS 4:23

Dit is Lukas hoofdstuk vier, vers drieëntwintig. Hij zei:

Jullie zullen vast tegen Me zeggen: dokter, genees Jezelf, en doe hier in Je eigen streek ook alles wat Je volgens ons in Kafarnaüm hebt gedaan.

‘Dokter, genees Jezelf’ betekent hier: zorg voor je eigen gezin. Als je voor alle anderen zorgt, is het als een arts die overal alle zieken geneest, terwijl zijn eigen gezin en hijzelf ziek worden en niet verzorgd worden. Het spreekwoord zou in dit geval op Hem van toepassing zijn. Hij had overal in de omgeving Zijn wonderen voor mensen gedaan, maar Hij had er thuis in Nazareth nog geen gedaan. Net zoals een arts aandacht moet besteden aan zijn eigen huis en zijn eigen gezin en zijn eigen behoeften, maar die misschien verwaarloost omdat hij voor alle anderen zorgt. Dus ze zeiden dat Jezus Zich misschien aan hetzelfde schuldig maakte: dat Hij voor alle andere steden zorgde. Hij had geen van de zieken verholpen en had eigenlijk niets laten zien voor Zijn eigen mensen, Zijn eigen familie thuis.

Hij zegt in vers 24:

Hij zei: Voorwaar, Ik zeg u dat geen profeet welgevallig is in zijn vaderstad. Maar Ik zeg u naar waarheid: er waren veel weduwen in Israël in de dagen van Elia, toen de hemel drie jaar en zes maanden gesloten was en er een grote hongersnood in heel het land was. Toch werd Elia naar geen van hen gestuurd, maar naar een weduwe in Zarfath, in het gebied van Sidon.

LUKAS 4:24-26

En dan geeft Hij nog een voorbeeld uit het leven van Elisa, over Naäman de Syriër. Het punt dat Hij maakt, is dat Elia in Israël was, zijn eigen land, en dat er een hongersnood was en dat er veel behoeftige mensen in Israël waren. Veel weduwen hadden hulp nodig. Maar God stuurde Elia niet naar een van de Joodse of Israëlitische weduwen. Hij stuurde hem naar een heidense vrouw buiten zijn eigen land, omdat een profeet in zijn eigen land niet wordt ontvangen.

[Vertalersnoot: De spreker gebruikt hier en in de verdere uitleg de Engelse formulering ‘own country’ voor het eigen land, Israël. Het hierboven aangehaalde HSV-citaat van Lukas 4:24 gebruikt ‘vaderstad’.] Hij moest zijn eigen land verlaten om iemand te vinden die zijn bediening zou ontvangen, die geloof zou hebben, die hem te eten zou geven, ook al was ze zelf wanhopig arm.

En wat Jezus zegt, is: Ik verwacht ook niet dat Ik in Mijn eigen land goed ontvangen zal worden. Ik moet ergens anders heen om Mijn wonderen te doen, omdat Mijn mensen in Mijn eigen woonplaats Mij niet zullen respecteren zoals vreemdelingen dat zullen doen. En dus verwijst Hij naar deze vrouw. Daarmee geeft Hij te kennen dat zij in die periode werd geholpen, terwijl andere weduwen, die wel Joodse weduwen of vrouwen in Israël waren, niet werden geholpen, omdat deze vrouw de profeet ontving en de weduwen in Israël de profeet niet wilden ontvangen. Hij zou in zijn eigen land niet worden ontvangen.

Dit kan zo geweest zijn. Het kan zijn dat Achab en Izebel min of meer hadden laten aankondigen dat iedereen die Elia zag, hem moest aangeven. Vooral naarmate de hongersnood erger werd, omdat hij de man leek te zijn die regen kon afroepen en regen steeds wanhopiger nodig was. Het zou vermoedelijk in het belang van de koning zijn om Elia in handen te krijgen, in elk geval te weten te komen waar hij was, en hem misschien zelfs te martelen of te bedreigen en hem te dwingen zich uit te spreken en om regen te roepen.

Dus het kan zijn dat Elia bij de weduwen en andere mensen in Israël niet veilig zou zijn geweest. Misschien zouden ze trouw zijn geweest aan de koning of bang zijn geweest voor de koning en Elia aan hem hebben uitgeleverd. Dus ze zouden hem in zijn eigen land niet ontvangen, zei Jezus. Daarom werd hij naar een heidense vrouw gestuurd.

En zo wordt dit in het onderwijs van Jezus een voorbeeld van geloof bij de heidenen. Van het idee dat zelfs in het Oude Testament een heiden die geloof had, zegen van God kon ontvangen, terwijl Joden die geen geloof hadden, werden overgeslagen. Er waren veel mensen uit Gods uitverkoren volk die waarschijnlijk in die hongersnood zijn gestorven. Maar een heidense vrouw die niet tot Gods uitverkoren volk behoorde, ontving Gods zegen omdat zij geloof had en de anderen niet. Nu, 1 Koningen 17:17:

6

De zoon van de weduwe sterft

Het gebeurde na deze dingen dat de zoon van deze vrouw, de vrouw des huizes, ziek werd. Zijn ziekte werd zeer ernstig, totdat er in hem geen adem overbleef.

1 KONINGEN 17:17

Hij was aan het verhongeren geweest toen Elia aankwam, maar inmiddels had hij in elk geval in leven kunnen blijven doordat er elke dag op wonderbaarlijke wijze voedsel was. Maar nu was er iets anders dat zijn leven bedreigde. Hij werd ziek, wat interessant is. Het lijkt een manier om te zeggen dat hij aan zijn ziekte stierf, hoewel het niet met zoveel woorden wordt gezegd. Ik weet niet of de schrijver niet helemaal zeker weet of hij moet zeggen dat hij dood was of niet. Of misschien hield zijn ademhaling even op en leek hij dood te zijn.

Toen zei zij tegen Elia: Hoe heb ik het nu met u, man Gods? Bent u bij mij gekomen om mijn ongerechtigheid in herinnering te brengen en om mijn zoon te doen sterven? Maar hij zei tegen haar: Geef mij uw zoon. Hij nam hem van haar schoot en droeg hem naar boven naar het bovenvertrek, waar hijzelf woonde, en hij legde hem neer op zijn bed.

1 KONINGEN 17:18-19

Wanneer er staat dat zijn adem hem verliet, hield zij hem in haar armen. Het is mogelijk dat ze zag hoe hij steeds verder wegzakte. En toen zijn ademhaling stopte, kwam ze hem bij Elia brengen. Dus of hij nu dood was of bijna dood of wat dan ook, we weten niet hoelang hij al niet meer ademde. Dat is misschien waarom de schrijver zich er niet op vastlegt of hij dood was of niet. Als hij niet dood was, liep hij zeker gevaar te sterven. En hij zou heel goed dood geweest kunnen zijn. Het enige wat men wist, waren de uiterlijke verschijnselen: hij was opgehouden met ademen.

Dus Elia droeg hem naar boven en legde hem op zijn eigen bed.

Hij riep de HEERE aan en zei: HEERE, mijn God, hebt U dan ook deze weduwe, bij wie ik als vreemdeling verblijf, zoveel kwaad gedaan dat U haar zoon gedood hebt? En hij strekte zich driemaal over het kind uit en riep de HEERE aan, en zei: HEERE, mijn God, laat toch de ziel van dit kind in hem terugkeren.

1 KONINGEN 17:20-21

7

De ziel van het kind keert terug

Hier zien we iets interessants, want hierin werd erkend dat wanneer een kind stierf, zijn ziel hem verliet. Er zijn veel mensen die zeggen dat er geen afzonderlijke ziel is die het lichaam verlaat en terugkomt. Maar de mensen in de oudheid geloofden in elk geval dat de ziel wegging en terugkwam. Waar die naartoe ging, wisten ze niet zeker. Sheol was het beste antwoord dat ze konden geven. Maar ze wisten wel dat de ziel weg was en dat het lichaam een omhulsel of een voertuig was waarin de ziel gedurende een mensenleven woonde.

Ik breng dit ter sprake omdat er tegenwoordig veel mensen zijn die zeggen dat het idee van een afzonderlijke geest en ziel, los van het lichaam, een Grieks idee is dat via de Griekse filosofie enzovoort de kerk is binnengekomen. Ze zeggen dat daar in het Oude Testament geen enkele aanwijzing voor was. Het was alleen maar een Grieks idee dat later opkwam, toen de Griekse filosofie, taal en cultuur de wereld rond de Middellandse Zee doordrongen, honderden jaren hierna. Maar in werkelijkheid geloofde Elia dat het kind een ziel had die was weggegaan en terug moest komen. En dus bad hij tot God dat de ziel van het kind bij hem terug zou komen.

En er staat:

De HEERE luisterde naar de stem van Elia en de ziel van het kind keerde in hem terug, en het werd weer levend. Elia nam het kind op, bracht het vanuit het bovenvertrek naar beneden in huis, en gaf het aan zijn moeder. Toen zei Elia: Zie, uw zoon leeft. Toen zei die vrouw tegen Elia: Nu weet ik dat u een man Gods bent en dat het woord van de HEERE in uw mond waarheid is.

1 KONINGEN 17:22-24

of:

is de waarheid.

8

Elia's uitzonderlijke wonderen

Denk dus eens aan de soorten wonderen die Elia deed. Niet alle profeten deden zulke wonderen. Die naamloze man van God die het altaar in Bethel vervloekte: er was een bovennatuurlijke voorspelling over Josia, driehonderd jaar voordat Josia geboren zou worden, en hij wordt daarin bij naam genoemd. Er was de voorspelling dat het altaar zou opensplijten en de as eruit zou komen. Er was het feit dat Jerobeam zijn hand had uitgestoken om hem te arresteren en dat zijn hand verschrompeld was. En toen de man van God voor hem bad, werd zijn hand hersteld.

Sommige van deze profeten deden wonderen. Maar dit soort wonder, de regen bevelen op te houden en die dan drieënhalf jaar later terugroepen: er zijn niet veel profeten die zo'n gezag, zo'n macht lieten zien. Jezus kon de regen bevelen op te houden. De wind en de golven kwamen tot rust toen Hij hun dat beval. Maar bij gewone mensen zie je dat eigenlijk niet gebeuren.

Jozua bad of de zon mocht stilstaan. Het is niet helemaal duidelijk wat daar gebeurde. Er wordt ons verteld dat, toen dat werkelijk gebeurde,

En er is geen dag geweest als deze, daarvoor niet en ook daarna niet, waarop de HEERE de stem van een mens zó verhoorde. De HEERE streed immers voor Israël.

JOZUA 10:14

Maar hier hebben we een periode van drieënhalf jaar waarin Elia de leiding had. God had hem de leiding over het weer gegeven. En vervolgens voorzag God dag na dag op bovennatuurlijke wijze in zijn onderhoud. En vervolgens gebruikte Hij hem om de doden op te wekken. Dat allemaal in het eerste hoofdstuk waarin we met deze man kennismaken, en er komt nog meer. Zo zien we dus hoe God voor Elia zorgde. Hier is een man met een groot geloof, maar God maakte hem niet rijk. Sommige mensen zeggen dat God je rijk zal maken als je geloof hebt. Elia was nooit rijk, maar hij had zeker een groot geloof. Zijn geloof is zelfs het voorbeeld voor ons bidden, volgens Jakobus.

9

Groot geloof en dagelijks brood

Jakobus zei:

Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt. Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand.

JAKOBUS 5:16

En dan geeft hij het voorbeeld van Elia. Hij zegt:

Elia was een mens net zoals wij en hij deed een vurig gebed dat het niet zou regenen, en het regende niet op de aarde, drie jaar en zes maanden. En hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde bracht haar vrucht voort.

JAKOBUS 5:17-18

Dat staat in Jakobus hoofdstuk 5, vers 17-18.

Dit gedeelte hebben we nog niet gelezen in het Oude Testament.

Hij wordt dus als voorbeeld van een gelovige man gegeven. Hij had een groot geloof, en toch leidde hij geen welvarend leven. God voorzag tijdens de hongersnood dag na dag in zijn onderhoud, net als bij alle anderen. Hij had waarschijnlijk één maaltijd per dag, of misschien twee, één in de ochtend en één in de avond. Eenvoudig brood van meel en olie, maar hij had genoeg. God zorgde voor hem, en hij had geen zichtbare bron van levensonderhoud behalve God. God voorzag in zijn dagelijks brood, net zoals Hij met manna voor de kinderen van Israël zorgde toen ze in de woestijn waren. Hij gaf hun alleen genoeg voor elke dag, en ze konden er geen voorraad van aanleggen. Ze moesten elke dag op God vertrouwen voor hun levensonderhoud.

Dus wanneer Jezus Zijn discipelen leert bidden en hun de bevoegdheid geeft om voor hun voedsel te bidden, zegt Hij:

Geef ons heden ons dagelijks brood.

MATTHEÛS 6:11

En zo voorzag God ook in het onderhoud van Elia. Je moet niet denken dat als je veel geloof hebt, zelfs het geloof om de doden op te wekken zoals Elia dat had, God je zo veel voorspoed zal geven dat je een rijk mens wordt. Maar Hij zal in je behoeften voorzien zolang Hij wil dat je leeft. Van dag tot dag leven door geloof, dat was dus wat Elia moest doen. Eerst brachten de raven hem voedsel, en daarna kwam het wonder van het meel en de olie.

10

Obadja beschermt Gods profeten

Hoofdstuk 18:

En het gebeurde na vele dagen dat het woord van de HEERE tot Elia kwam, in het derde jaar: Ga, vertoon u aan Achab, want Ik zal regen geven op de aardbodem.

1 KONINGEN 18:1

We hebben zojuist in Lukas 4, toen Jezus in de synagoge van Nazareth predikte, en in Jakobus hoofdstuk 5, dat we net hebben gelezen, gezien dat deze hongersnood of deze droogte drie jaar en zes maanden duurde. Dat precieze aantal wordt hier in het Oude Testament eigenlijk niet gegeven, maar zowel Jezus als Jakobus zei dat. Ze hadden daar dus ergens informatie over vandaan. Maar ons wordt verteld dat het het derde jaar was, en dat God nu regen zou sturen.

Elia ging op weg om zich aan Achab te vertonen. Nu was de honger sterk in Samaria. Achab riep Obadja, de hofmeester. Nu vreesde Obadja de HEERE zeer. Het was namelijk gebeurd, toen Izebel de profeten van de HEERE uitroeide, dat Obadja honderd profeten nam en ze per vijftig man in een grot verborg en hen met brood en water onderhield.

1 KONINGEN 18:2-4

Dat wil zeggen, het huishouden van de koning had altijd wel wat te eten. Zelfs tijdens de hongersnood, als er een klein beetje voedsel in het land was, kreeg de koning het, en zijn huishouden. Obadja bevond zich in een bevoorrechte positie. Hij had de leiding over zijn huis. En Obadja vreesde Jahweh, in tegenstelling tot de koning die hij diende. Dus toen de koningin opdracht gaf om de profeten te doden, vond hij een manier om

hen in leven te houden. Hij smokkelde voedsel het paleis uit en gaf hun dagelijks te eten. Het was een karig dieet, maar dat was hetzelfde wat Elia at. Het was alleen brood en water. Iedereen was blij als hij zoiets had.

Er staat dat Achab Obadja riep, uiteraard zonder te weten wat voor een man van God hij was. Vers 5 zegt:

Achab zei tegen Obadja: Ga het land in, naar alle waterbronnen en alle beken. Misschien zullen wij gras vinden, zodat wij de paarden en de muildieren in leven zullen houden en wij geen van de dieren hoeven af te maken. En zij verdeelden het land onder elkaar om er doorheen te trekken. Achab ging — alleen — de ene kant op, en Obadja ging — alleen — de andere kant op.

1 KONINGEN 18:5-6

Het lijkt onwaarschijnlijk dat deze twee mannen alleen reisden. Waarschijnlijk hadden ze een of ander gevolg bij zich. Je zou in elk geval verwachten dat de koning niet helemaal in zijn eentje op zoek zou gaan naar water. Tenzij het leven toen veel eenvoudiger was en de koning een veel kleiner gevolg en veel minder werk had dan een moderne koning. Het is moeilijk voor te stellen dat de koning zelf eropuit ging om water te zoeken, alleen of zelfs met anderen. Maar ik denk dat je tijdens een hongersnood niet zo heel veel anders met je tijd kunt doen. Als je geen water vindt, ga je dood. En dus wordt dat de eerste prioriteit. Zelfs de koning houdt zich ermee bezig. Obadja moet een zeer vertrouwde dienaar zijn geweest, want hij kreeg de opdracht hetzelfde te doen als de koning. Ze zochten allebei naar water.

En er staat:

11

Obadja ontmoet de gezochte Elia

Toen Obadja onderweg was, zie, Elia kwam hem tegemoet. Hij herkende hem, wierp zich met zijn gezicht ter aarde en zei: Bent u het, mijn heer Elia?

1 KONINGEN 18:7

Hij antwoordde hem: Ik ben het. Ga tegen uw heer zeggen: Elia is hier. Toen zei Obadja: Wat heb ik misdaan, dat u uw dienaar aan Achab uitlevert om mij te laten doden? Zo waar de HEERE, uw God, leeft, er is geen volk of koninkrijk waar mijn heer niemand naartoe heeft gestuurd om u te zoeken. Als ze zeiden: Hij is hier niet, liet hij dat koninkrijk of volk zweren dat ze u niet konden vinden. En nu zegt u: Ga tegen uw heer zeggen: Elia is hier! Zodra ik bij u wegga, zal de Geest van de HEERE u meenemen naar een plaats die ik niet ken. Als ik het dan aan Achab vertel en hij u niet kan vinden, zal hij mij doden. Toch vrees ik, uw dienaar, de HEERE al vanaf mijn jeugd. Is mijn heer niet verteld wat ik heb gedaan toen Izebel de profeten van de HEERE doodde? Ik heb honderd profeten van de HEERE verborgen, vijftig per grot, en hun brood en water gegeven. En nu zegt u: Ga tegen uw heer zeggen: Elia is hier. Dan zal hij mij doden! Maar Elia zei: Zo waar de HEERE van de legermachten leeft, voor Wie ik sta, ik zal mij vandaag beslist aan hem vertonen. Obadja ging Achab tegemoet en vertelde het hem. Daarop ging Achab Elia tegemoet.

1 KONINGEN 18:8-16

Om de een of andere reden geloofde Obadja dat de Heilige Geest Elia zomaar plotseling zou wegroepen. In zekere zin is dat ook gebeurd aan het einde van Elia's leven. De wervelwind kwam en voerde hem mee. Hij werd beschouwd als een geheimzinnige man, die door God plotseling naar allerlei plaatsen werd weggevoerd of ertoe werd geleid onvoorspelbare dingen te doen. Ongetwijfeld dacht Obadja dat de Heilige Geest Elia ergens mee naartoe zou nemen, zelfs als Elia niet van plan was te verdwijnen. Misschien zelfs zonder dat Elia dat zag aankomen. Hij zou er niet zijn wanneer Achab terugkwam. Dan zou Achab het gevoel hebben dat Obadja hem voor de gek had gehouden en zou hij hem in zijn woede doden.

Maar let erop dat Achab boodschappers naar alle omliggende landen had gestuurd met de vraag: 'Waar is de profeet Elia? Is hij daar?' En als een land zei: 'We hebben hem niet gezien', liet hij hen een eed afleggen. Waarschijnlijk met een of andere vloek die ze over zichzelf afriepen als ze logen. Hij was er heel ernstig op uit hem te vinden.

Hoe kwam het dan dat hij hem niet kon vinden? Ik weet het niet zeker. Misschien had hij niemand naar Sidon, naar de Sidoniërs, gestuurd, omdat Izebel daarvandaan kwam. Misschien dacht hij dat dit de laatste plaats was waar Elia naartoe zou gaan. 'Elia zal ergens naartoe gaan waar hij zich veilig kan verbergen. Hij zal niet naar Sidon gaan, waar mijn schoonvader, de koning, hem zo kan laten arresteren.'

Blijkbaar heeft hij die streek dus niet zo grondig doorzocht. Misschien liet God hem daarom daarheen gaan, naar de plaats die het gevaarlijkst leek. Het gaat tegen je gevoel in dat het daar veilig zou zijn, maar het zou er veiliger zijn omdat Achab zou aannemen dat hij daar niet naartoe zou gaan. Daarom doorzocht hij alle plaatsen die veiliger zouden zijn geweest. Doordat Elia op de gevaarlijkste plaats was, bleek hij op de veiligste plaats te zijn, omdat daar niet werd gezocht.

12

Elia confronteert Achab met zijn schuld

En het gebeurde, toen Achab Elia zag, dat Achab tegen hem zei:
Bent u degene die Israël in het ongeluk stort?

1 KONINGEN 18:17

Hij antwoordde: Ik heb Israël niet in het ongeluk gestort. Dat hebben u en uw familie gedaan, doordat u de geboden van de HEERE hebt verlaten en de Baäls bent gevolgd. Stuur daarom nu boden en breng heel Israël bij mij bijeen op de berg Karmel, samen met de vierhonderdvijftig profeten van Baäl en de vierhonderd profeten van Asjera, die aan de tafel van Izebel eten.

1 KONINGEN 18:18-19

Natuurlijk was Achab enigszins aan Elia overgeleverd. Bedenk dat Achab geen sterke koning was. Hij werd voornamelijk geregeerd door een zeer sterke koningin, en dat zullen we in zijn hele verhaal zien. Hij is gewoon een jengelende, slappe vent. Hij heeft de troon geërfd en hij heeft niet veel wilskracht of ruggengraat. Af en toe zal hij zich zelfs even bekeren, maar op een halfslachtige manier. Hij heeft gewoon geen ruggengraat of karakter.

Hoewel hij Elia op strenge toon aanspreekt en zegt:

O, jij bent degene die Israël in de problemen brengt.

is dat belachelijk om te zeggen. Voor Achab leek het wel zo, omdat Elia degene leek te zijn die de regen tegenhield. Maar natuurlijk had Elia geen zeggenschap over de regen; God had die. Elia was alleen maar Gods dienaar. Wat Elia zei, had niets te maken met wat Elia zelf wilde. Het had te maken met wat God hem had opgedragen te zeggen. God oordeelde Israël vanwege Achab, niet vanwege Elia. Achab was degene die Israël in het ongeluk stortte, doordat hij de aanbidding van Baäl in Israël invoerde en ondersteunde.

Dus toen Elia zei:

Nu dan, stuur boden, breng heel Israël bijeen bij mij op de berg Karmel, met de vierhonderdvijftig profeten van de Baäl en de vierhonderd profeten van Asjera, die aan de tafel van Izebel eten.

1 KONINGEN 18:19

deed Achab gewoon wat hij zei, want hij was nogal een slappeling. Daar staat een profeet, gekleed in een harig gewaad met een leren gordel. Naar alle waarschijnlijkheid een nazireeër, met lang haar en een lange baard. Een onverzorgd uitzijende figuur die de koning bevelen geeft. En de koning doet gewoon wat hij zegt. Maar de koning deed doorgaans ook gewoon wat zijn vrouw zei, en wat andere mensen zeiden.

13

Israël moet kiezen tussen God en Baäl

Daarop stuurde Achab boden naar alle Israëlieten, en bracht de profeten op de berg Karmel bijeen.

1 KONINGEN 18:20

Blijkbaar kwam Izebel daar om de een of andere reden niet naartoe. Ze had het druk of zoiets, maar ze was er niet. Ze hoorde hier pas later over.

Toen kwam Elia naar voren, bij heel het volk, en zei: Hoelang hinkt u nog op twee gedachten? Als de HEERE God is, volg Hem, maar als het de Baäl is, volg hem! Maar het volk antwoordde hem niet één woord.

1 KONINGEN 18:21

Israël beleed in zekere zin nog steeds grotendeels het volk van Jahweh te zijn, of beschouwde zichzelf zo. Maar het was verboden. Izebel had het jahwisme in feite buiten de wet gesteld en de profeten van Jahweh gedood. Ze had de aanbidding van Baäl tot de officiële godsdienst van het land gemaakt. Maar niet iedereen stond daarachter, en ze zouden zich daar niet tegen willen uitspreken. Als hij zegt: 'Wie is hier God, Jahweh of Baäl?' en ze zouden Jahweh zeggen, dan wisten ze dat ze opzij moesten kijken om te zien of ze gearresteerd zouden worden. Even naar Achab kijken: 'Ga je me hiervoor arresteren, omdat ik zeg dat Jahweh God is?'

Maar als ze zeiden dat Baäl God was en ze dat niet echt geloofden, of het niet zeker wisten, dan wilden ze niet het risico lopen Jahweh woedend te maken. Hij was het tenslotte Die de regen tegenhield en hen liet verhongeren. Ze wisten dat Elia de man van Jahweh was, dus ze wilden noch Jahweh, noch Baäl afvallen. Ze zaten tussen twee vuren, dus antwoordden ze helemaal niets.

En er staat:

Toen zei Elia tegen het volk: Alleen ik ben overgebleven als profeet van de HEERE, maar de profeten van de Baäl zijn met vierhonderdvijftig man.

1 KONINGEN 18:22

Daar kwamen nog vierhonderd profeten van Asjera bij, de godin. Er waren dus achthonderdvijftig valse profeten in Israël, en Elia was de enige profeet van God die openlijk voor zijn overtuiging uitkwam. Al zaten er ergens honderd van hen in grotten verborgen.

Laat men ons dan twee jonge stieren geven. Laten zij voor zich de ene stier kiezen, die in stukken verdelen en op het hout leggen, maar ze mogen er geen vuur bij leggen. Dan zal ik de andere stier klaarmaken en op het hout leggen, maar er geen vuur bij leggen.

1 KONINGEN 18:23

Hij zegt hier dus: ‘Dit wordt duur, dus ik wil dat zij voor beide stieren zorgen. Ik ben maar alleen, en zij zijn met vierhonderdvijftig. Laat hen maar met beide dieren komen. En zij mogen het ene klaarmaken, en ik maak het andere klaar. We maken alles gereed om te offeren, leggen er hout en zo onder, maar we steken het niet aan.’

[Vertalersnoot: De spreker betreft ‘them’ in zijn Engelse Bijbeltekst, ‘let them give us two bulls’, op de Baälprofeten. De HSV formuleert onbepaald: ‘Laat men ons dan twee jonge stieren geven’.]

14

Baäl antwoordt zijn profeten niet

Roept u daarna de naam van uw god aan, dan zal ik de Naam van de HEERE aanroepen. En de God Die door vuur antwoordt, Die is God. En het hele volk antwoordde en zei: Dat is goed.

1 KONINGEN 18:24

Ik weet zeker dat het heel interessant zou zijn om zo'n krachtmeting te zien plaatsvinden. Het idee beviel hun wel. Het ergste wat er kan gebeuren, is tenslotte dat er niets gebeurt. Maar als er iets gebeurt, zou dat echt interessant zijn om te zien. Dus ze waren er allemaal voor.

Elia zei tegen de profeten van de Baäl: Kies voor uzelf de ene jonge stier en maak die eerst klaar, want u bent met velen. Roep dan de naam van uw god aan, maar u mag er geen vuur bij leggen. Zij namen de jonge stier die hij hun had gegeven, en maakten die klaar. Ze riepen de naam van de Baäl aan, van de morgen tot de middag: O Baäl, antwoord ons! Maar er kwam geen stem en er was niemand die antwoordde. Zij sprongen tegen het altaar aan, dat men gemaakt had.

1 KONINGEN 18:25-26

Je kunt je die mannen zo voorstellen, dansend en springend, terwijl ze proberen de aandacht te trekken van hun god, die er niet is en niet oplet.

En het gebeurde tijdens de middag dat Elia met hen begon te spotten en zei: Roep met luide stem! Hij is immers een god. Hij is vast in gedachten! Of hij heeft zich vast afgezonderd! Of hij is vast op reis! Misschien slaapt hij wel en moet hij wakker worden! Zij riepen met luider stem en kerfden hun lichamen naar hun wijze van doen met zwaarden en speren, totdat het bloed over hen heen stroomde.

1 KONINGEN 18:27-28

In sommige heidense godsdiensten was het vrij gebruikelijk dat de aanbidders en priesters zichzelf sneden, alleen maar om te laten zien dat ze het oprecht meenden. Bij die moderne gewoonte onder onze jongeren om piercings te nemen en zichzelf te snijden, vraag ik me soms af of dat een heropleving is van dezelfde demonische geest. Zij zien dat zelf weliswaar niet zo, maar ik vraag me toch af of het een heropleving is van dezelfde geest die mensen ertoe aanzette zichzelf pijn te doen en zichzelf te snijden bij deze aanbidding van valse goden. Hoe dan ook, dat waren ze aan het doen. Hun bloed stroomde naar buiten, en ze dachten dat ze daarmee Baäls aandacht zouden trekken.

En het gebeurde, toen de middag voorbij was, dat zij in geestvervoering raakten, tot de tijd van het brengen van het graanoffer. Er kwam geen stem en er was niemand die antwoordde; er kwam geen teken van leven.

1 KONINGEN 18:29

Ze waren daar dus de hele dag, van de ochtend tot de middag. En toen, op het middaguur, begon hij hen te bespotten. Dus werden ze luidruchtiger en opgewondener en uitbundiger en steeds extremer in hun pogingen om Baäls aandacht

te trekken. Maar niemand luisterde, niemand antwoordde. Er was geen stem, er kwam geen reactie. En nu is het tijd voor het avondoffer. Er is niet veel tijd meer voor Elia om zijn deel te doen.

[Vertalersnoot: De Engelse Bijbeltekst die de spreker aanhaalt, spreekt van ‘evening sacrifice’, avondoffer. Het HSV-citaat gebruikt ‘graanoffer’.]

Maar eigenlijk had hij niet veel tijd nodig.

15

God antwoordt met vuur op Elia's offer

Toen zei Elia tegen heel het volk: Kom naar voren, bij mij. En heel het volk kwam naar voren, bij hem. Vervolgens herstelde hij het altaar van de HEERE, dat omvergehaald was.

1 KONINGEN 18:30

Blijkbaar stond daar al een oud altaar. Dat zou de reden kunnen zijn waarom hij die plek voor de krachtmeting had uitgekozen. Dus herstelde hij dat altaar.

Elia nam twaalf stenen, overeenkomstig het getal van de stammen van de zonen van Jakob, tot wie het woord van de HEERE was gekomen: Israël zal uw naam zijn. Hij bouwde met die stenen het altaar in de Naam van de HEERE. Vervolgens maakte hij een geul rondom het altaar, met een omvang van twee maten zaad.

1 KONINGEN 18:31-32

Blijkbaar een grote hoeveelheid.

Hij schikte het hout, verdeelde de jonge stier in stukken en legde die op het hout. Toen zei hij: Vul vier kruiken met water en giet het uit over het brandoffer en over het hout. En hij zei: Doe dat voor de tweede maal, en zij deden het voor de tweede maal. Verder zei hij: Doe het voor de derde maal, en zij deden het voor de derde maal.

1 KONINGEN 18:33-34

Er werden dus twaalf kruiken water overheen gegoten.

Het water liep rondom het altaar, en ook vulde hij de geul met water.

1 KONINGEN 18:35

Hij zorgde ervoor dat hij zichzelf in natuurlijk opzicht geen enkel voordeel gaf. Het offer was doordrenkt met water. Het hout waarop het moest verbranden was nu kletsnat. En er was zo veel water naar beneden gestroomd dat de geul rond het altaar ermee gevuld was. Met andere woorden, dit kon op geen enkele manier in scène gezet worden. Als er vuur zou komen, was er in natuurlijk opzicht niets wat dat bevorderde.

En het gebeurde, toen men het graanoffer bracht, dat de profeet Elia naar voren kwam en zei: HEERE, God van Abraham, Izak en Israël, laat het heden bekend worden dat U God bent in Israël, en ik Uw dienaar, en dat ik al deze dingen overeenkomstig Uw woord heb gedaan. Antwoord mij, HEERE, antwoord mij, zodat dit volk weet dat U, HEERE, de ware God bent, en dat U hun hart tot inkeer gebracht hebt. Toen viel er vuur van de HEERE neer, verteerde het brandoffer, het hout, de stenen en het stof. Zelfs het water in de geul likte het op. Toen heel het volk dat zag, wierpen zij zich met hun gezicht ter aarde en zeiden: De HEERE is God, de HEERE is God! Elia zei tegen hen: Grijp de profeten van de Baäl! Laat niemand van hen ontkomen. Zij grepen hen, en Elia voerde hen af naar de beek Kison en slachtte hen daar af.

1 KONINGEN 18:36-40

Dat had al lang geleden met hen moeten gebeuren, want de wet van Mozes zei dat iedereen die andere goden aanbidt ter dood gebracht moest worden. Deze mannen beoefenden in Israël beroepsmatig een misdaad waarop de doodstraf stond. En nu kregen ze wat ze verdienden. Ze werden terechtgesteld.

16

Elia's zekerheid dat God zal antwoorden

Elia had hier duidelijk de sterkste onderhandelingspositie. Iedereen kon zien dat hij vuur uit de hemel kon laten neerdalen. En dat deed hij later ook. Later in zijn leven, in 2 Koningen, liet hij daadwerkelijk vuur uit de hemel neerdalen op troepen die hem kwamen arresteren. Stel je deze man eens voor. We lezen hier geen mythologie. We lezen over een echte man die zo veel van God had gehoord dat hij wist dat hij gewoon zo'n gebed kon bidden en dat er dan vuur uit de hemel zou neerdalen.

Ik heb wel christenen gekend die zo zeker leken te zijn van hun gebeden. Maar het is maar heel zelden gebleken dat ze gelijk hadden. En ik zal je dit zeggen: ik heb God op machtige manieren gebeden zien verhoren, in mijn eigen geval een aantal keren. Maar ik heb ook heel wat keren meegemaakt dat Hij dat niet deed. En ik weet niet of er veel situaties zouden zijn waarin ik er zo zeker van zou zijn dat ik mijn nek zou durven uitsteken zoals Elia hier. 'Laten we heel Israël hier bijeenbrengen. We laten de profeten van Baäl tonen wat Baäl kan doen. Daarna zal ik jullie laten zien wat Jahweh kan doen.' Maar hoe weet ik dat Hij het zal waarmaken? Hoe weet ik dat Hij het zal doen?

Nou, God had Elia ongetwijfeld opgedragen om deze krachtmeting te organiseren. Dus Elia, die een man met een groot geloof was, wist dat God dit zou doen. Maar toch, denk er eens over na. Deze man was een gewone Joodse man, die vermoedelijk op een gegeven moment in zijn leven opgroeide als jongen en tiener en jongeman. We weten niet hoe oud hij op dit moment was, maar hij had ongetwijfeld een groot deel van zijn leven als een gewone, vrome Jood geleefd. En op een gegeven moment kwam het woord van de HEERE tot hem, blijkbaar helemaal aan het begin van dit verhaal over hem in hoofdstuk 17.

We weten niet of hij daarvoor al als profeet werkzaam was. Hij wordt niet eens Elia de profeet genoemd. Hij wordt Elia de Tisbiet genoemd. Het is niet eens zo dat hij vóór die tijd een bekende profeet was. Maar God kwam en zei:

Luister, ga jij tegen Achab zeggen...

En hij geloofde het. En hij ging en deed wat God zei. En hij deed al die voorspellingen over bovennatuurlijke dingen die zouden gebeuren.

En Elia, de Tisbiet, uit de inwoners van Gilead, zei tegen Achab: Zo waar de HEERE, de God van Israël, leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, er zal deze jaren geen dauw of regen komen, behalve op mijn woord!

1 KONINGEN 17:1

Want zo zegt de HEERE, de God van Israël: Het meel in de pot zal niet opraken en in de kruik zal het aan olie niet ontbreken tot op de dag dat de HEERE regen op de aardbodem geven zal.

1 KONINGEN 17:14

En in dit geval gaat God vuur uit de hemel laten komen. Ik probeer me altijd in zo iemand te verplaatsen. Hoe was het toen God voor het eerst zo tot hem sprak dat hij er zo zeker van was dat die wonderbaarlijke dingen zouden gebeuren? Daar denk ik altijd graag over na, omdat ik me, sinds ik in de bediening ben gegaan, altijd met deze mannen van God heb willen vereenzelvigen. Ik heb willen begrijpen hoe de Heilige Geest tot hen sprak, hoe dat voelt en hoe dat werkt.

17

Gebedsverhoring tijdens de overstroming

Ik herinner me een keer dat ik in een christelijke evangelisatieband speelde. We waren in Santa Cruz, rond 1982, geloof ik. We hadden daar een overstroming. Het regende een paar weken lang onafgebroken. De stroom was uitgevallen in Santa Cruz, doordat er een brug was weggeslagen waarlangs elektriciteitsleidingen de stroom van de ene kant van de stad naar de andere brachten. We zaten ruim een week helemaal zonder stroom voordat ze het konden repareren. Het goot gewoon. Het hield minstens twee weken lang geen moment op met regenen.

Onze band had toegezegd naar een jeugdinstelling te komen, een gevangenis. Het was geen zwaarbeveiligde instelling, maar het was een plek waar jonge mannen opgesloten zaten vanwege hun misdrijven. Een van de jongens in onze band had contact met de gevangenispastor daar. Hij had geregeld dat wij daarheen mochten komen om er geestelijk werk te doen, en daar keken we naar uit.

Maar die regen was echt onverwacht. Toen we de afspraak maakten, hadden we niet verwacht dat er zoveel regen zou vallen. Je moest namelijk met onze versterkers en apparatuur een groot, onoverdekt grasveld oversteken. Je kon alleen op enige afstand van het gebouw parkeren. Daarna moest je over een groot grasveld lopen om de apparatuur het gebouw in te krijgen. Er was geen afdak of iets anders om je tegen de regen te beschermen. We hadden al onze spullen in een pick-up, met een dekzeil erover om ze droog te houden.

Er was daar een bewaker die ons niet mocht. Hij hield niet van christenen. Het was zo'n sarcastische kerel met een spottend lachje, die hatelijke opmerkingen maakte over christenen en dergelijke. We kwamen daar aan, en onze pick-up met onze apparatuur stond buiten op de parkeerplaats, afgedekt met een dekzeil. Ik bekeek de situatie en dacht: 'Hoe krijgen we onze versterkers over dat grote stuk grasveld zonder dat alles kapotgaat in de regen?'

Ik liep er met een paraplu naartoe en sprak met die bewaker. Ik zei: 'Ik denk niet dat we onze apparatuur hier gemakkelijk naar binnen kunnen krijgen zonder dat alles kapotgaat in de regen. Is er geen plek met wat meer beschutting, of een andere toegang tot het gebouw waar we de pick-up kunnen parkeren en de spullen naar binnen kunnen brengen?'

Hij stond breed te glimlachen, met dat spottende lachje, en deed sarcastisch. Hij zei: 'Nee, je moet het hier doen. Dit is de enige toegang.'

Ik zei: 'De regen zal de apparatuur kapotmaken.'

Hij zei: 'Nou, wat ga je doen?'

Ik wist niet goed wat ik moest doen. Ik zei: 'Nou, ik denk dat we dan maar moeten bidden dat het niet regent. We zullen moeten bidden dat het ophoudt met regenen.'

Dus ik ging terug naar buiten, naar onze pick-up en de jongens, en zei: ‘We hebben geen andere manier om de apparatuur naar binnen te brengen, dus we moeten bidden dat de regen ophoudt.’

Het regende al twee weken onophoudelijk en er waren overstromingen. Er waren mensen omgekomen op sommige laaggelegen kruispunten die onder water stonden. Auto's reden erin, zonder te weten hoe diep het was, en de mensen kwamen daar om. Dat waren de overstromingen bij Love Creek, in 1982, in Santa Cruz. We hadden helemaal geen onderbreking van de regen gehad. We waren bij die inrichting in Watsonville.

Dus we stonden bij de pick-up en baden. We vroegen God om de regen te laten ophouden, zodat we de apparatuur naar binnen konden krijgen. Toen we ophielden met bidden, was de regen opgehouden. Dus we haalden het dekzeil eraf, droegen de apparatuur naar binnen, speelden en deden geestelijk werk enzovoort. Toen we klaar waren, droegen we de apparatuur weer naar buiten, deden het dekzeil er weer overheen, en het begon opnieuw te regenen. Daarna bleef het nog dagen regenen.

We hebben waarschijnlijk een paar uur geen regen gehad. Dat begon zodra we gebeden hadden, en het eindigde zodra we weer veilig waren. Dat vond ik echt ontzagwekkend. Ik had dat nog nooit eerder zo duidelijk zien gebeuren, en sindsdien ook niet meer.

Maar ik zei niet tegen die man: ‘God gaat de regen laten ophouden. We gaan God vragen de regen te laten ophouden. De regen zal ophouden.’ Dat soort geloof had ik niet. Dat soort vertrouwen had ik niet. Elia wel. Hij kon zeggen:

Het gaat niet meer regenen omdat ik het zeg.

Ik weet dat God dat kan doen. God kan zulke gebeden verhoren. We hebben gebeden, en het is ook gebeurd. Maar ik weet niet hoe het zou zijn om zo zeker van jezelf te zijn, zo zeker dat God tot je gesproken heeft. Ik probeer me gewoon voor te stellen hoe krachtig de band van deze man met God geweest moet zijn, dat hij zo zeker was. Dat hij voor het hele volk ging staan en zei: ‘Goed, nu steek ik hier mijn nek uit.’

En het gebeurde, toen men het graanoffer bracht, dat de profeet Elia naar voren kwam en zei: HEERE, God van Abraham, Izak en Israël, laat het heden bekend worden dat U God bent in Israël, en ik Uw dienaar, en dat ik al deze dingen overeenkomstig Uw woord heb gedaan. Antwoord mij, HEERE, antwoord mij, zodat dit volk weet dat U, HEERE, de ware God bent, en dat U hun hart tot inkeer gebracht hebt.

1 KONINGEN 18:36-37

18

Veel wonderen, maar geen blijvende bekering

En dan verwachten dat er vuur uit de hemel zou neerdalen, en dat gebeurde ook. Elia werd enorm bemoedigd in zijn geloof. Hij zag zo veel wonderen, en dat is zo zeldzaam. De tijd van Elia en Elisa was een tijd waarin er vaak wonderen door hen gebeurden. Maar gedurende het grootste deel van de geschiedenis van Israël waren er niet veel wonderen. Er waren veel wonderen in de tijd van Mozes en Jozua. Maar daarna waren er honderden jaren waarin je misschien één of twee opgetekende wonderen had in een hele periode van verscheidene eeuwen. Heel zeldzaam. Maar in de tijd van Elia en Elisa gebeurde door deze mannen het ene wonder na het andere.

Dat betekent dat het een belangrijke tijd voor Israël was, want ze hadden de allerergste koning tot dan toe. En Israël liep beslist het gevaar door God weggevaagd te worden als ze zich niet bekeerden. Daarom werden er enkele heel machtige profeten gestuurd om hen te helpen inzien dat ze zich moesten bekeren. Maar het werkte niet. Israël bekeerde zich niet. Het lijkt misschien alsof ze dat hier wel deden, want het volk zei:

Jahweh, Hij is God! Jahweh, Hij is God!

Ze hadden op dat moment een geweldig moment van bezieling, maar ze dienden God nog steeds niet. En Achab en Izebel waren degenen die bepaalden wat er gebeurde en nog steeds de aanbidding van Baäl afdwongen. Er veranderde dus eigenlijk niets, behalve dat God aan deze mensen van Zichzelf getuigde, zodat ze geen verontschuldiging hadden. Hij liet zien dat de profeten van Baäl geen macht hadden, omdat Baäl niet bestond, en dat de HEERE wel bestond.

Elia maakt dus gebruik van de situatie, nu hij even in de gunst staat bij deze mensen. En hij zei:

Elia zei tegen hen: Grijp de profeten van de Baäl! Laat niemand van hen ontkomen. Zij grepen hen, en Elia voerde hen af naar de beek Kison en slachtte hen daar af.

1 KONINGEN 18:40

Zo slaagde hij erin Israël voorlopig van de profeten van Baäl te zuiveren.

19

Elia blijft bidden om regen

Toen zei Elia tegen Achab, vers 41:

Daarna zei Elia tegen Achab: Ga op weg, eet en drink, want er is een gedruis van een overvloedige regen.

1 KONINGEN 18:41

Met andere woorden, het voedseltekort zal voorbij zijn. Eet dus zo veel je wilt, drink zo veel je wilt. Je hebt voedsel opgeslagen en waarschijnlijk voor je maaltijden telkens kleine hoeveelheden afgemeten, omdat je niet weet wanneer het op zal raken. Nou,

er komt regen aan. Dus ga gerust naar hartenlust eten. Je kunt je voedselvoorraden opeten, want die zullen nu niet opraken, omdat er een geluid van overvloedige regen is.

Zo ging Achab eten en drinken, maar Elia klom naar de top van de Karmel, boog zich voorover ter aarde. Vervolgens legde hij zijn gezicht tussen zijn knieën. Hij zei tegen zijn knecht: Klim toch naar boven en kijk uit in de richting van de zee. Toen klom hij naar boven, keek uit en zei: Er is niets. Toen zei hij: Ga terug, zevenmaal.

1 KONINGEN 18:42-43

Dat wil zeggen, hij kijkt of er wolken zijn, want er waren drieënhalf jaar lang geen wolken geweest, en ze hadden regen nodig.

Nu had hij net aangekondigd dat er regen aankwam. Maar Elia beseftte zelf dat er nog steeds voor gebeden moest worden. Zelfs als God had gezegd dat Hij die dingen zou doen, zouden ze door gebed tot stand komen. Dus hij bad en stuurde zijn dienaar om te gaan kijken. Is er enig teken van regen? Enig teken van wolken? Ga naar de zee kijken. Misschien komt er iets vanaf zee aan.

Elia bleef dus om hetzelfde bidden. Zijn reputatie en Gods reputatie stonden op het spel. Hij had gezegd dat God regen stuurde, en nu heeft hij al zes keer gebeden. En zijn dienaar komt telkens terug en zegt: 'Nee, er is niets.' Hoelang blijf je bidden? Wanneer denk je: 'Oeps, misschien heb ik God verkeerd verstaan. Misschien gaat dit niet gebeuren'? Maar zeven keer kwam de man terug en zei nee. Maar hij bleef zeggen:

Ga nog eens.

En het gebeurde bij de zevende maal dat hij zei: Zie, een kleine wolk, als de hand van een man, opkomend uit de zee. En hij zei: Ga tegen Achab zeggen: Span in, daal af en laat de regen u niet ophouden.

1 KONINGEN 18:44

Het is dus maar een heel, heel, heel klein beetje bemoediging. Het is maar ongeveer zo groot als de hand van een man, voor zover ik het hiervandaan kan zien. Het lijkt alsof het uit de zee oprijst, waarschijnlijk komt het vanuit het westen boven de horizon uit. En hoewel het er heel klein uitzag, zei Elia: ‘Dit is het. Dit is het antwoord op het gebed. Het komt eraan.’

Het gebeurde ondertussen dat de hemel zwart werd van wolken en wind, en er kwam een hevige regen. Achab reed weg en ging naar Jizreël.

1 KONINGEN 18:45

waar Izebel op dat moment toevallig was.

Blijkbaar at hij daar op de berg Karmel, omdat Elia hem daartoe aanspoorde. Hij zei: ‘Geen voedseltekort meer. Ga gerust eten.’ Maar daarna zei hij: ‘De regen komt er nu aan. Je kunt maar beter in je wagen stappen en zorgen dat je komt waar je moet zijn. Want anders kom je in de modder terecht. Dan kom je vast te zitten. De regen komt eraan.’

En er staat:

20

Elia rent door Gods kracht de paarden voorbij

En de hand van de HEERE was op Elia, en hij omgordde zijn middel en snelde voor Achab uit tot waar men bij Jizreël komt.

1 KONINGEN 18:46

Zoals dit verwoord is, klinkt het alsof hij sneller liep dan de paarden en de wagens waarmee Achab reed. En blijkbaar deed hij dat ook. Blijkbaar deed hij dat ook. De Geest van de Heere, of de hand van de Heere, kwam op hem, en blijkbaar kon hij sneller lopen dan een paard. Want ze vertrokken allebei vanaf dezelfde plek, toen hij zei:

Ga, je kunt maar beter naar huis gaan voordat de regen je inhaalt.

Dus Achab springt in zijn wagen en rijdt met zijn paard weg. Elia rent gewoon te voet en is er eerder dan hij.

Hij komt er sneller dan de paarden. Het doet me denken aan wat Jeremia zei in Jeremia hoofdstuk 12, toen de profeet bij God klaagde en zei:

‘Waarom gaat het zo slecht en doet U er niets aan?’

Maar God sprak tot hem in vers 5. Jeremia 12:5 zegt:

Wanneer u met hardlopers meerent, en die maken u al moe, hoe moet u dan wedijveren met paarden? Wanneer u het alleen in een land van vrede vertrouwt, hoe moet u het dan maken in de glorie van de Jordaan?

JEREMIA 12:5

Dit is helemaal geen verwijzing naar Elia, maar er staat:

Als je al moe wordt van een wedstrijdje hardlopen tegen mensen, hoe moet dat dan als je het tegen paarden moet opnemen?

De gedachte is dat menigeen het goed kan doen in een hardloopwedstrijd tegen mensen te voet, maar wie kan er sneller lopen dan paarden? De beproevingen waar je nu voor staat, zegt Hij tegen Jeremia, zijn kleine dingen vergeleken met wat er nog komt. Op dit moment ben je misschien moe van het verdragen van de moeilijkheden waar je voor staat. Maar de vermoeidheid die je ervaart, komt door beproevingen die te vergelijken zijn met het lopen van een wedstrijd waarin je je tot het uiterste moet inspannen. Je moet sterk zijn, je moet snel zijn, maar je loopt nog steeds alleen tegen andere mensen te voet. Maar bij de beproevingen die nog moeten komen, zul je het gevoel hebben dat je het tegen paarden moet opnemen.

21

Gods kracht voor zware beproevingen

Mensen kunnen van nature niet sneller lopen dan paarden, alleen op bovennatuurlijke wijze. Dus volgens mij zegt God tegen Jeremia dat je de komende beproevingen alleen zult kunnen verdragen doordat je de bovennatuurlijke genade van God ontvangt. Zoals Paulus zei: hij had drie keer gebeden of God zijn doorn wilde wegnemen, en God zei:

Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

2 KORINTHE 12:9

Als je voor beproevingen staat die moeilijk zijn, maar waarvoor je geen bovennatuurlijke kracht nodig hebt om ze te overwinnen, dan vertrouw je daarbij misschien op je eigen kracht. Als je dat doet, zullen er beproevingen komen waarbij je niet op je eigen kracht kunt vertrouwen. Dingen die te zwaar zijn, die je van nature niet aankunt. Dus tegen Jeremia werd gezegd:

Je hebt al moeite met de beproevingen die je nu meemaakt, en daar heb je niet eens bovennatuurlijke hulp voor nodig. Hoe moet dat dan als je het tegen paarden moet opnemen?

Elia is een voorbeeld van iemand die het tegen paarden opnam, en hij won. Maar hij deed het door de kracht van God. De hand van God kwam op hem, en hij liep sneller dan de wagens en de paarden van Achab. Zo wordt van iemand die godvruchtig is verwacht dat hij met zijn beproevingen omgaat: door de hand van de Heere, door de kracht die God geeft. Dat wil zeggen: het christelijke leven hoort een bovennatuurlijk leven te zijn.

We zien niet veel van het soort bovennatuurlijke dingen dat we bij Elia zien: vuur uit de hemel laten komen, de regen laten ophouden, sneller lopen dan paarden, enzovoort. Zijn bijzondere wonderen zijn ongetwijfeld bedoeld om uitzonderlijk te zijn. Maar hij leidde een bovennatuurlijk leven. Daar gaat het om. Hij leefde in een tijd van geloofsafval. Toen alle anderen zich van God afkeerden, stond hij in contact met God, en God voorzag in zijn behoeften, zowel aan voedsel als aan vervoer. Hij kon sneller lopen dan de wagens. Alles aan zijn leven leek bovennatuurlijk te zijn.

Zo hoort het christelijke leven eigenlijk te zijn. Niet noodzakelijk altijd bovennatuurlijk in de vorm van wonderen, maar bovennatuurlijk in die zin dat we voortdurend op de genade van God vertrouwen. Dus zelfs wanneer we het tegen mensen te voet moeten opnemen, zouden we niet op onze eigen kracht moeten vertrouwen, ook al kunnen we het voor elkaar krijgen. Zelfs als we kleine beproevingen hebben waarvan we denken dat we ze aankunnen, is dat niet wat we horen te doen. We horen ze niet zelf aan te pakken. We horen op God te vertrouwen en van God afhankelijk te zijn. Afhankelijk van de genade van God, afhankelijk van de Geest van God, zodat Hij ons in staat stelt om zowel de kleine als de grote dingen aan te kunnen. Want als we al gewend zijn om op God te vertrouwen, dan vertrouwen we al op God wanneer de grote dingen ons treffen. En Hij zal meer genade geven naarmate er meer nodig is.

22

Gods genade bij het verlies van mijn vrouw

Ik herinner me hoe de genade van God er onmiddellijk leek te zijn toen mijn vrouw om het leven kwam. Ik hoefde er niet eens om te bidden. Toen mij werd verteld dat mijn vrouw dood was, voelde ik gewoon hoe de genade van God me bedekte en me droeg. Ik weet nog hoe ik me daarover verwonderde. Ik dacht: nou, ik hoefde hier niet eens om te bidden. Ik ervoer gewoon Gods genade. Het was een grote beproeving, maar ik dreef. Ik dreef op de genade van God, ondergedompeld onder een golf van genade.

Maar als ik erop terugkijk, dacht ik: ‘Hoe komt het toch dat dat zo vanzelf kwam, zonder dat ik er zelfs maar naar zocht?’ Ik besepte dat het kwam doordat ik in mijn leven al zo leefde. Ik maakte geen grote beproevingen door voordat dat gebeurde,

maar ik had de gewoonte om uit geloof te leven, echt, om gewoon in alles op God te vertrouwen. En genade komt door geloof. Omdat ik de gewoonte had om op God te vertrouwen op momenten waarop er geen grote beproevingen waren, denk ik dat God dat eerde. Daardoor was het voor mij eigenlijk vanzelfsprekender om ook bij een grote beproeving gewoon op God te vertrouwen. En God gaf meer genade naarmate die nodig was. Ik geloof dat we ons leven hoe dan ook niet in onze natuurlijke kracht horen te leiden, of we nu grote beproevingen doormaken, kleine of helemaal geen. We horen te wandelen in de Geest. Wandelen in de Geest betekent leven door de kracht van de Geest. Het is moeilijker om daaraan te denken als we menen dat het niet nodig is. Als de dingen waarmee we elke dag te maken krijgen gewoon normale dingen zijn die een mens aankan, denken we: 'Hiervoor heb ik geen bijzondere hulp van God nodig. Ik ben mans genoeg om dit aan te kunnen.'

Maar ik geloof dat God wil dat we dagelijks naar Hem toe komen, van moment tot moment, om Hem te vragen ons de kracht te geven, zelfs wanneer het niet lijkt alsof een mens bijzondere, bovennatuurlijke hulp nodig zou hebben. Ons hele leven moet in de Geest geleefd worden, in afhankelijkheid van God. Als dat onze gewoonte is, dan kan het nog best moeilijk zijn om met de voetknechten mee te rennen, want zelfs met de genade van God zijn beproevingen zwaar. Maar als je op de kracht van God vertrouwt, en je beproevingen zijn alsof je een hardlopedstrijd tegen mensen loopt, dan zal de kracht van God er nog steeds zijn wanneer je tegen paarden moet rennen. Je zult gewend zijn om op die kracht te vertrouwen in plaats van op je eigen kracht. En volgens mij moet dat zo zijn als we het christelijke leven met succes willen leiden.

23

Dagelijks op God vertrouwen zoals Elia

We hebben in dit land niet echt grote beproevingen meegemaakt. Sommigen van ons hebben persoonlijk zware beproevingen meegemaakt, maar we hebben geen enorme beproevingen meegemaakt die de hele samenleving treffen, waarbij ons hele land te maken krijgt met hongersnood of oorlog op ons grondgebied. Dingen waarbij iedereen lijdt en waarbij je echt bovennatuurlijke ondersteuning nodig hebt om sterk te blijven.

Maar die tijden zouden kunnen komen. In tijden waarin dat niet gebeurt, verslappen we vaak. We hebben niet het gevoel dat we God nodig hebben. Wanneer we niet het gevoel hebben dat we God nodig hebben, drijven we van God weg.

Elia kon paarden voorbijrennen omdat hij toch al zijn hele leven in het bovennatuurlijke leefde. Hij was gewend om een bovennatuurlijk leven te leiden. Hoewel ik niet denk dat alle wonderen die hij deed kenmerkend zijn voor wat alle christenen voortdurend zouden moeten doen, laten ze zien dat hij geen natuurlijk leven leidde. Hij leidde een bovennatuurlijk leven. Als hij dus tegen paarden moest rennen, kon hij dat ook. Hij kon alles doen wat God van hem wilde, omdat hij eigenlijk helemaal niet op zichzelf vertrouwde. Hij was een man van geloof, die op God vertrouwde.

Zijn verhaal is heel spannend, zoals we zullen zien wanneer we verdergaan. Er komt nog meer. Toch was hij:

Elia was een mens net zoals wij en hij deed een vurig gebed dat het niet zou regenen, en het regende niet op de aarde, drie jaar en zes maanden. En hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde bracht haar vrucht voort.

JAKOBUS 5:17-18

Dat is iets waar Jakobus op wijst. Elia was geen Superman. Hij was een gewone man die op God vertrouwde. Dat is precies het punt dat Jakobus maakt. Hij was net als ieder van ons, alleen vertrouwde hij op God. Dat kunnen wij ook.

Dat is wat Jakobus ons aanmoedigt te bedenken: een gewone man kan bidden en de regen drieënhalve jaar lang laten ophouden, en dan bidden en die weer laten terugkomen, als het Gods wil is natuurlijk. Je kunt niet zomaar je eigen gebeden verzinnen en bidden om alles wat je maar wilt. Maar als je dicht bij God leeft, weet wat God wil en het geloof hebt, dan verkeer je in dezelfde positie als Elia. Je hebt dezelfde God, en hij was niet bovenmenselijker dan jij. Maar hij leidde een bovennatuurlijk leven, en dat is volgens mij een voorbeeld voor christenen. We zullen in de latere hoofdstukken natuurlijk nog meer gelegenheden krijgen om hem in actie te zien.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- 1 Koningen 17:1
- 1 Koningen 17:2-7
- 1 Koningen 17:8-9
- 1 Koningen 17:10-11
- 1 Koningen 17:12
- 1 Koningen 17:13-14
- 1 Koningen 17:15
- 1 Koningen 17:16
- Johannes 10:37
- Lukas 4:23
- Lukas 4:24-26
- 1 Koningen 17:17
- 1 Koningen 17:18-19
- 1 Koningen 17:20-21
- 1 Koningen 17:22-24
- Jozua 10:14
- Jakobus 5:16
- Jakobus 5:17-18
- Mattheüs 6:11
- 1 Koningen 18:1
- 1 Koningen 18:2-4
- 1 Koningen 18:5-6
- 1 Koningen 18:7
- 1 Koningen 18:8-16
- 1 Koningen 18:17
- 1 Koningen 18:18-19
- 1 Koningen 18:19
- 1 Koningen 18:20
- 1 Koningen 18:21
- 1 Koningen 18:22

- 1 Koningen 18:23
- 1 Koningen 18:24
- 1 Koningen 18:25-26
- 1 Koningen 18:27-28
- 1 Koningen 18:29
- 1 Koningen 18:30
- 1 Koningen 18:31-32
- 1 Koningen 18:33-34
- 1 Koningen 18:35
- 1 Koningen 18:36-40
- 1 Koningen 17:14
- 1 Koningen 18:36-37
- 1 Koningen 18:40
- 1 Koningen 18:41
- 1 Koningen 18:42-43
- 1 Koningen 18:44
- 1 Koningen 18:45
- 1 Koningen 18:46
- Jeremia 12:5
- 2 Korinthe 12:9

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.